

de sidste Ugers Militærdiskussion været rejst Spørgsmaal om, hvor Regeringen og vort Parti er at finde i denne Sag. Det Spørgsmaal er ganske overflødig. Vi er at finde paa dette Forslags Grund. Naar jeg paa vort Partis Vegne anbefaler det som et Forhandlingsgrundlag, er det ikke, fordi det koster 40 Mill. Kr. om Aaret og er nogle Mill. Kr. billigere end Ordningen af 1922, naar jeg anbefaler det, er det, fordi dette Forslag er Udtryk for en nøgtern Vurdering af vort Lands militære Opgaver i Tiden og stiller de Midler til Raadighed, som efter vort Skøn er tilstrækkelige til at løse dem.“ — Socialdemokraternes Ordfører udviklede udførligt sit Partis Standpunkt og omtalte bl. a., at der fra Venstres Side „er anmodet om at faa en fordomsfri Forhandling“, i hvilken Anledning han senere udtalte: „Vi er altsaa parate til at gaa ind til en fordomsfri Forhandling med Venstre, men vi er ogsaa parate til Kamp.“ Den konservative Ordfører, Parkov, henviste til sine Udtalelser i forrige Samling og sagde: „Disse Udtalelser er . . . stadig Udtryk for vor Stilling til Forsvarets Ordning og til Regeringens Forslag herom. Vi er fremdeles af den Anskuelse, at den Nedskaering, som i Samlingen 1926—27 gennemførtes i den sociale Lovgivning, for de militære Budgetters Vedkommende allerede forud var diskonteret ved Reduktionen i Aaret 1922. Vi erklærer os nu som da rede til en Forbedring, men gaar ikke med til nogen Forringelse af vort Forsvar.“ Taleren fremdrog stærkt det ovenfor omtalte Forslag fra „Sagkundskaben“. — Den radikale Ordfører, P. Munch, rettede straks en Opfordring til Statsministeren om nærmere at forklare sine Udtalelser i „Trontalen“ ved Rigsdagssamlingens Aabning i Aar „om de Forpligtelser med Hensyn til vort Forsvarsberedskab, som bestemmes ved vort Lands geografiske Beliggenhed og dets Stilling indenfor Folkeforbundet“. Han ønskede „at faa oplyst fra den højtærede Regerings Side, om den vil vende tilbage til den Opfattelse, at vi overfor Folkeforbundet er forpligtet til at have et vist militært Beredskab“. — Han udviklede sit Partis Syn paa Forsvarsloven og udtalte Haabet om, „at man fra Venstres Side vil forstaa, at Tiden er inde til enten at tage en Forhandling til venstre eller at lade denne Sag gaa ud til en Afgørelse ved Afstemning i Befolkningen. Hvis man vil tage en Forhandling til venstre, saa er vi, ligesom Socialdemokratiet efter de Udtalelser, som fremsattes i Gaar, rede til en saadan Forhandling. Men vi siger naturligvis paa Forhaand, at hvad enten der nu vedtages en ny Militærordning eller ikke, hvad enten der vedtages det ene eller det andet, saa opgiver vi for vort Vedkommende ikke vort Arbejde for at skabe dansk Militærvæsen saaledes om, at man fjerner enhver Tanke om Løsning af Kampopgaver